

מסורת הש"ס

(א) (לעיל כו. א.) ב) (עירובין
(גג. א.) ג) (לעיל כו. יז"ג).
(ד) (לקמן מז. פסחים קכ.).
(ה) (יומא עט. ו) (דף כו.).
(ו) (ע"י חוס' יומא עט.
ד"ה הא כתיב יסוב וכו'
על זה וחס' חולין ק). ד"ה
מחא לאו). ח) (ע"י חוס'
מכרות מט: ד"ה איבער).
ט) (וע"פ חוס' פסחים ק):
ד"ה עיר).

תורה אור השלם

1. מעות לא יוכל לתקן
והסדרון לא יוכל
להקנות: קהלת א טו
2. בראשן בארבעה
עשר יום לחדש בערב
ותאכלו מצת עד יום
האחד ועשרים לחדש
בערב: שמות יב יח

הנהגות הב"ח

(א) ישי ד"ה מכאן וכו'
קאכל מצות היה רצא:

מוסף רש"י

לילה הראשון חובה
מבאן ואילך רשות.
מאס רוצה יכול לאכול כשר
כלל לחם או להתעטות
פסחים פ.ב., תרבימא.
לפתן (יומא עט.).

רבינו חננאל

[illegible]

(א) ג'ל דג'ל דהיינו אריל
במורה. כלילה הרשקון חובה
מחלן וכו'.

(ב) בטהיי הובא הירושלמי
לכלן כח א' לפני המשה דמי
סיה וכו' והשתמחי כלן
מפני הענין.

(ג) ג'ל או משום דלא הי'
משפיה טעם כלום עד דמפני
מוסף וכו' וכו' שם
ירושלמי.

ה'ישן תחת המטה פרק שני סוכה

יוסף. דאמר לעיל: חרתי
רצ דהיינו כביצה דכביצה
רצ' צפ' בתרא דיומא (דף
ה צעי געילס ידים וצרכה.

ואמרו העולם לסוכה וכשנתנו לו לרבי צדוק אוכל פחות מכביצה נטלו במפה ואכלו חוץ לסוכה ולא בידך אחריו הא כביצה בעי סוכה לימא תיהוי תיובתיה ^אד"ר יוסף ואב"י דילמא פחות מכביצה נטילה וברכה לא בעי הא כביצה בעי נטילה וברכה: **מתני'** רבי אליעזר אומר ארבע עשרה סעודות חייב אדם לאכול בסוכה אחת ביום ואחת בלילה ^אוחכ"א אין לדבר קצבה חוץ מליל יו"ט ראשון של חג בלבד ^אועוד אמר ר' אליעזר מי שלא אכל ^אלילי יום טוב הראשון ישלים לילי יו"ט האחרון של חג וחכמים אומרים אין לדבר תשלומין ועל זה נאמר ימעות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להמנות: **גמ'** מ"ט דר' אליעזר תשבו ^אכעין תדורו מה דירה אחת ביום ואחת בלילה אי סוכה אחת ביום ואחת בלילה ורבנן ^אכדירה מה דירה אי בעי אוכל אי בעי אי אכיל אף סוכה נמי אי בעי אוכל אי בעי לא אוכל אי הכי אפי' לילי יום טוב ראשון נמי א"ר יוחנן משום ר' שמעון בן יהוידק נאמר כאן חמשה עשר ונאמר חמשה עשר בחג המצות מה להלן ^אלילה הראשון חובה מכאן ואילך רשות אף כאן לילה הראשון חובה מכאן ואילך רשות והתם מגלגל אמר קרא ^אבערב תאכלו מצות הכתוב קבעו חובה: ועוד א"ר אליעזר: והא א"ר אליעזר ארבע עשרה סעודות חייב אדם לאכול בסוכה אחת ביום ואחת בלילה אמר בירא א"ר אמי חזר בו ר' אליעזר משלים במאי אילימא בריפתא סעודה דיומיה קא אוכל אלא מאי ישלים ישלים במיני תרגימא תניא נמי הכי ^אהשלים ^אבמיני תרגימא יצא שאל אפטרופוס של אנגרים המלך את רבי אליעזר כגון אני שאני רגיל לאכול אלא סעודה אחת ביום מהו שאוכל סעודה אחת ואפטר אמר לו בכל יום ויום אתה ממשיך כמה פרפראות לכבוד עצמך ועכשיו אי אתה ממשיך פרפרת אחת לכבוד קונך ועוד שאלו כגון אני שיש לי שתי נשים אחת במכריא ואחת בציפורי ויש לי שתי סוכות אחת בטבריא ואחת בציפורי מהו שאצא מסוכה לסוכה ואפטר אמר לו איני שאני אומר כל היוצא מסוכה לסוכה במל מצותה של ראשונה תניא ר' אליעזר אומר

אחר הפס ויאכל: מה
יוס חזו ולמחר חזו: כיסל
יו עליו כבר אצידן למפרע
ישב כל י' בשוקה אחת:
אין
מירושלמי דכתיב חיות דגן לקט
של אוריפס חשדתי ללא פטר
סעודות וצני וירושלמי
סנה: במיני תרומה. פ'
עט: ושם דפירי לא בעי
סנה תרומה ומי מיני פירי
שמלפנין בהן את הפס ואין
היום צני מן סנה בהמות
אין

בו.

סמך א ב מ"י פ"ו מהל'
סוכה הלכה ז סמך
עשין מג עוש"פ ח"ח פ"י
תרל"ט סע"ף ג:

לעזי רש"י

פרונגו"ש (פרנ"ט).
מטעמים.
שקל"ק (שינישק"ל).
ממנה על משק הבית.

דבינו חננאל (המשך)

אמרם עליו הוציא.
החיובן לפני כמכבדין את
השם (פסוק [עליו])
י. בירטה, מעשה את
אמרם עליו הוציא.
ושני י' אחת, יצא
היטין עברה, כלום י'
שם שביב ארבעה י' בירטה
אמרם עליו הוציא.
בתי' י' אלעזר את
יוד ערות חיים אדם
ראתו בלילה, וזכרם
אמרם י' ארבע נכבה,
אין חיים אלה י'
הארשון בליל י'
שמעון בן יוחנן, דאמר
נאמר [ב] יוחנן, עשר
האמרם ארבע מעות,
ונאמר בחמשה עשר בת
המחמשה חמש פני דורה,
האמרם עליו הוציא.
בלילה הארשון, מעות
שנת עברת האכלו מעות,
האמרם קציע חובת, אף
הארשון, אלה חובי חמס'
י' דאכל כל י' שתי
ערות, ובה חיים כסא
הארשון, אף שן בליל
י' שם הארשון, אמר י'
אף שן י' אלעזר,
ואקסני י' שן השלמה,
במתי תלעס, חמס' י'
הארשון אומר

ש' צתרא דיומא (דף עט:) מיימי
לישנא לא מפני שהלכה כן אלא
ו' לר' נדוק כו' היינו משום דמתרצינ
ש"ס כאלו משנתנו שניה כך:

הא כבציה בעי נשי לאביה. ולא
מישתרי במפה דחיישין דלמא
נגע דמסיק פ' כל השצר וחזין דף
קז: ומיהו מימה דהא ר' לזוק כסן
היה דפריש' וא"כ אפי' כצויה שרי
במפה בלא נטי' בדלמא שמואל הסס
המירזי מפה לאזילי תרומה ולא
המירזי מפה לאזילי טהרות:

תשבו בעין תדורו. בירושלמי
ליף בגדיה שיה נאמר
כאן משבו ונאמר להלן ופתח אהל
מועד משבו ויוםא ויליה שבעת ימים
מה ישיבה שגאמרה להלן עשה דה
את הלילות כבימים אף ישיבה האמורה
לאן עשה דה לילות כבימים ושעמא
לדינן מפרש ר' יוחנן כשם רבי
ישעאל נאמר חמשה עשר כספס
ונאמר ט"ו בחד מה ט"ו הנאמר
כספס לילה הראשון חובה ושאר
כל הימים רבות אף ט"ו הנאמר בחד
לילה הראשון חובה ושאר כל הימים
רבות תריסין צדי איה להלן עד
שיכנס למנה כשהוא חמשה אף כאן עד
שיכנס לקובה כחמשה ר' ירמיה צדי
איה להלן עד שיכל כחיד דגן מנה
אף כאן עד שיכל כחיד דגן אכסיה.
א"י בעי א"י בעי דא כסובה.
כלל דאי אכיל חייב לאכול
כסובה כדאמרין לעיל ומשמע הכא
כדייט לא היה חובה ואי צדי לא
אכיל כלל מנא מליל ט"ו הראשון ולא
אכיל לא טעה ולא הייטש של י"ט
בבבבת המזון אינו צריך לחזור והא
לדמרי פ' שלשה שאלו וברכות דף מטו:
אם טעה חזר לא מיתוקמה אלא
לילי י"ט הראשון של חג פסח וצילי
י"ט הראשון של חג פסח לדשכתן
בפ' ב' ב' ב' (דף טו:) ובפ' אלו
דברים כפסחים (דף סה:) גבי י"ט
תקלה חזיו י"ט וחזיו לסס חזיו
לאכילה וחזיו לבית ההדרס דברי
ר' יהושע אפשר בבישרא ופירי דאין
בבן ברכת המזון ולא צדי הזכרת
י"ט אבל לילי י"ט הראשון של חג
לא מני בלא פתי כיון דלפנין מחג
הוא צדי דלר' יוחנן הראשון
בשאר ימים אס השלים במיני
מגרימא ואלא: **והא** א"י א"י
א"י דמשלים ביום א"י א"י א"י
לדיכא סוכה: **חזר** בו ר' א"י צור.

מליו י"ט הראשון ובסוף מיהא פליג
כמו שיש משלומין לקרנן י"ט ראשון
טרם ולישנה דשלים ואם השלים לא
לשון השלמה שכתבן של י"ד סעודות
מתיין שיהא משלומין למהל של לילה
גבי מזה ואם אמר דשלים כמתיין
דן גראה לפרש חזר בו ר' אליעזר
לומר כמחילה דרך לאכול בסופה
לשפוטות מושלמין ואם אפשר נוסדה
יפת עני סוכה לילים דשלים ודמי
סוכה אין השלמה מועלת בפירות ומתיין
לשלים שלם סעודות של שבת שדמי
יירות דפרסי' דלא מהני גבי סוכה(ה)
מה

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones